

Actio in Basilica

Bulletin Farnosti Narodenia Panny Márie
vo Vranove n/T – Sever

č. 23/2016

Ročník V.

18. december — 31. december 2016

SLOVO NA ÚVOD

Bratia a sestry, ak sa nás tieto Vianoce majú dotknúť, ak v nás majú zanechať čosi viac ako len chvíľkový rozruch, je potrebné, aby sme Kristovi otvorili Betlehem v nás. Priestor, kde sa rodí Spasiteľ, nie je obmedzený časom ani geografickou polohou. Ak v našom živote nájdeme pre tohto Mesiáša miesto, bude svojím pokojom živiť aj nás. Bude otvárať naše túžby a rúcať v nás múry, za ktoré sme sa schovali, za ktorými sme sa oddelili so svojou agresivitou, hnevom, sklamaním a nepokojom. Neuverí nám, keď sa svoje popreté túžby a zranenia či neistoty pokúsime maskovať za dojmy sebaistého človeka, lebo nie sme ochotní hľadať, čo v nás tie napätia vyvoláva.

Mesiáš bude pokojom. Prorocký obraz nádeje pokoja nie je podľa nášho gusta. Mesiášska vízia pokoja sa totiž vôbec neobmedzuje na tichú, svätú noc. Prorok Micheáš si nekladie pred ústa servítku, keď pomenúva sociálnu priepasť medzi chudobnými a bohatými a špinavé praktiky vojnových štváčov svojej doby. Knieža pokoja vo svojej vláde vezme jednému, čo patrí mnohým. A ak to pochopia a prijmú, budú ho nasledovať. Vo svojom záujme. V mene dosiahnutia pokoja. Mesiáš Izraela vytvorí nový domov pre všetkých, privedie späť utečencov, skončí úžery a špekulácie.

Aktuálnosť prorockých vízií pokoja je vo svete korupcie a manipulácií ešte vždy vysoká. No po-

koj s Bohom nie je možné dosiahnuť bez pokoja medzi ľuďmi. Právo a pokoj, sociálna spravodlivosť a dôstojnosť každého človeka sa od seba nedajú oddeliť. Narodený Kristus prináša pokoj. Pokoj, ktorý ho viedol k pozdvihnutiu ľudí na okraji spoločnosti, ktorí boli v koncoch. Pokoj, kvôli ktorému vyhnal z chrámu obchodníkov. Kvôli dosiahnutiu pokoja musel znášať neustálu kritiku, nepochopenie, prenasledovanie a kríž. Ale takto nám otvoril prístup k pokoji, ktorý má silný náboj, veľkú príťažlivosť pre každého človeka, ktorý v sebe miesto Kristovi naozaj hľadá. Pokoj, ktorý Mesiáš prináša, zhadzuje mocných z trónu a bezmocným, zničeným vracia ich hodnotu. Ruší v nás múry viny. Robí to iba láskou, starostlivosťou, dobrotou, ktorá nás šokuje.

Nie, nikto z nás si ju nezaslúži. Nemáme na ňu nárok. Môžeme ju prijať len ako dar. Dar, ktorým v nás Boh stvorí nový život. Sila tohto pokoja môže byť nebezpečná! Nenechá nás v našom pohodlnom pokoji, ale bude nás inšpirovať k tvorivosti na radikálnej zmene myslenia a konania.

Brat, sestra, kde je teda Betlehem? Je tu. Je teraz. Tu a teraz, kde ťa Boh pozýva do svojej blízkosti, aby ťa posilnil chlebom a vínom k novému životu. Boh sa stal Človekom. A neprestane pracovať na tom, aby sme sa skutočným Človekom, jeho človekom, stávali aj my.

O. Rastislav Ivanecký OSPPE, farár

SVÄTÝ SILVESTER I., PÁPEŽ

V januári 314, necelý rok po tom, ako cisár Konštantín Veľký Milánskym ediktom uznal kresťanstvo za oficiálne náboženstvo sa stal pápežom Riman Silvester.

Vzhľadom na skutočnosť, že cisár Konštantín Veľký preložil svoje sídlo do Konštantínopolu, pápež sa stal v Ríme najvýznamnejšou osobnosťou. Silvester mal možnosť rozvinúť naplno svoju apoštolskú činnosť, nakoľko Cirkev už mala zarúčenú slobodu.

Počas jeho pontifikátu sa uskutočnil Prvý ekumenický koncil v roku 325 v Nicei (dnešný Izník v Turecku). Tu bola definovaná rovnosť Syna s Otcom („jednej podstaty s Otcom“). Tu boli odsúdené a zavrhnuté Áriove bludy a bolo prijaté Nicejské vyznanie viery. Na tomto koncile bol zároveň ustanovený záväzný deň slávania Veľkej noci, platný až dodnes – prvá nedeľa po prvom jarnom splne mesiaca.

Pápež Silvester ustanovil „Dies Domini“ (nedeľu) v roku 321 za kresťanský sviatok a deň pracovného pokoja. Počas jeho pontifikátu Konštantín Veľký nad hrobom svätého Petra v Ríme dal na Vatikánskom vršku vybudovať prvý chrám zasvätený tomuto apoštolovi. Zriadil aj prvú Lateránsku baziliku a postaral sa, aby v Chráme Svätého Kríža boli dôstojne uložené relikvie Svä-

tého Kríža, ktoré Svätá Helena priniesla z Palestíny do Ríma. Bazilika Svätého Jána v Lateráne sa stala hlavným chrámom pápeža, a teda hlavou a matkou všetkých chrámov v Ríme a vo svete. Pápež Silvester I. ju posvätil 9. novembra 324.

Silvester po takmer 22 rokoch pontifikátu zomrel 31. decembra 335. Bol pochovaný v Kostole sv. Priscily. Pápež Pavol I. dal preniesť jeho telo do Kostola Svätého Silvestra in Capite, kde sa nachádzajú dodnes.

In: Dian D., Judák V. : Každý deň so svätými

Lubica S.

- 18. decembra 2010** – pred 6 rokmi umrel arcibiskup Ján Bukovský, verbista, emeritný apoštolský nuncius v Rusku a Rumunsku.
- 21. decembra 1751** – pred 265 rokmi narodil sa sv. Klement Mária Hofbauer, redemptorista, vyznávač.
- 22. decembra 1948** – pred 68 rokmi umrel ThDr. Karol Kmeťko, nitriansky arcibiskup, rodolub, náboženský spisovateľ.
- 23. decembra 910** – pred 1106 rokmi umrel sv. Naum, učenik a žiak sv. Metoda.
- 24. decembra 1961** – pred 55 rokmi konštitúciou Humanae salutis bol zvolaný Druhý vatikánsky koncil (sv. Ján XXIII.), ukončený 8. decembra 1965 (bl. Pavol VI.).
- 27. decembra 1571** – pred 445 rokmi narodil sa Johann Kepler, nemecký astronóm.
- 28. decembra 1992** – bol vymenovaný za biskupa Mons. Bernard Bober (vysv. 30. 1. 1993), od r. 2010 košický arcibiskup metropolita.
- 30. decembra 1963** – Pavol VI. vymenoval Karola Wojtyłu za arcibiskupa.
- 31. decembra 1826** – pred 190 rokmi umrel Jozef Kluch, nitriansky biskup, podporovateľ bernolákovcov.

SVÄTÝ MIKULÁŠ VO VRANOVSEJ BAZILIKE

Aj tohto roku tradične po svätej omši o 18.00 hod. za účasti detí v stredu 7. decembra 2016 „zavítal“ do baziliky sv. Mikuláš. Prípravou na jeho príchod bola krátka poučná scénka na tému sv. Mikuláš, ktorú si pripravila mládež z našej farnosti Vranov–Sever. Vyvrcholením scény bol „príchod“ sv. Mikuláša, ktorý s mapou Slovenska v ruke prišiel pozdraviť už nedočkávané deti. Najodvážnejšie deti prichádzajúcemu hostovi zaspievali, ba našli sa aj také, ktoré sv. Mikuláša obdarovali.

Následne sv. Mikuláš za pomoci „anjelov“ obdaroval prítomné deti sladkosťami. Chvályhodné bolo, že skôr ako sa začali sladkosti rozdávať, nezabudol sv. Mikuláš spolu s deťmi poďakovať všetkým dobrodincom, sponzorom a organizátorom krátkou spoločnou modlitbou na ich úmysel.

Veronika F.

Za hrst' vianočných vinšov

- Až vianočné zvony odbijú polnoc a oznámia príchod čarokrásnych Vianoc, zabudni hneď na všetky starosti a preži chvíle v zdraví, šťastí a radošti.
- Blížia sa tie krásne chvíle vianočné, v láske, šťastí, harmónii prežite ich spoločne. Nie sú dôležité dary, ale v novom roku nech sa darí.
- Na Vianoce, keď sneh stíchne, nech vám Božie dieťa vdýchne pokoj, radosť a posilu, nielen v túto svätú chvíľu, ale taktiež v novom roku, nech vás vedie v každom kroku. Nepozerajte na dary, len nech sa vám dobre darí. Vianočné sviatky krásne majte a v pohode ich prežívajte, aby ste všetci o rok znovu mohli spoločne zasadnúť k štedrovečernému stolu.
- Vianoce zas prišli a rok s rokom sa stretol, sviatočnú náladu cítiť všade navôkol. Zastavme zhon za kariérou a mamonou a užijme si tieto krásne chvíle s celou rodinou. Darujme si lásku, poprajme zdravie a spokojnosť, aby takýchto chvíľ v novom roku bolo stále dosť.

Autobusom sa presúvame k okraju mesta. Ideme na cintorín, kde sú uložení na veľný odpočinok rodičia aj súrodenci pátra Pia. Prekvapila nás „architektúra“ cintorína. Rodinné hrobky s ostatkami rodinných príslušníkov sú postavené na spôsob malého domčeka, v ktorom odpočívajú široké príbuzenstvo. Hrobky majú vo vnútri malý oltárík, na ktorom sú fotografie zosnulých. Popri chodníkoch sú všade záhony kvetov. Tradičné hrobky majú tí chudobnejší.

Mohli sme vojsť do hrobky rodiny Forgione a skrze modlitbu prosieť matku pátra Pia. Lebo ako páter povedal, matkina prosba sa neodmieta...

Autobusom vystupujeme strmou cestou nahor. Okolo nás sú vápencové skaly, sú dokonca na lúkach i poliach, všade, kam sa pozrieme. Počasie je veterné a chlad vane od neďalekého Jadranského mora.

Významné mestečko Monte San Angelo so 14 000 obyvateľmi sa nachádza vo výške bezmála 800 m n. m., je najvyššie položené miesto v južnej časti polostrova Gargano. Monte San Angelo patrí k najvýznamnejším pútnickým miestam v Taliansku. Traduje sa, že sa tu na konci 5. storočia zjavil archanjel Michal, ktorý povedal o sebe, že je ten, ktorý porazil diabla a vyhnal ho z raja. Ukázal na jaskyňu v hore a tlmočil Boží príkaz, aby sa jaskyňa premenila na kresťanský chrám. Táto svätynia Santuario di San Michele Archangelo sa stala najvýznamnejšou pamiatkou mesta. Nadzemná časť, ktorou sa vstupuje do jaskyne, bola postavená v 13. storočí. Po schodoch sa schádza do jaskyne slúžiacej ako kaplnka. Pri vstupe do jaskyne je vytesaný text: „Na mieste, kde pukajú skaly, odpúšťajú sa hriechy sveta.“ Jaskyňa sa nám javila ako otvorené srdce Ježiša Krista, z ktorého vychádzajú ľudia zbavení hriechu. Jaskyňu navštívil aj sv. František z Assisi. Na vchode jaskyne je vraj odtlačok jeho ruky, ktorý sa zachoval doteraz. Dovnútra nevšiel, necítil sa byť hoden vstúpiť na pôdu, kde už vstúpil svätý Michal. Jaskyňu navštívili aj kardinál Ratzinger i kardinál Wojtyła, v roku 1987 ju navštívil už ako pápež Ján Pavol II. Jasky-

ňu navštívili mnohí vládcovia, králi, imperátori aj cirkevní hodnostári, hľadajúci odpovede na svoje rozhodnutia, životné situácie. Zlo, vychádzajúce z jaskyne na povrch, tu stráca svoju moc.

V novo pristavanej časti jaskyne sme mali stretnutie so správcom tohto objektu. Podal nám osobné svedectvo zo svojho života. Ako sa zmenil jeho život po tom, čo navštívil toto pozoruhodné miesto. Keď jaskyňu opisoval, zameral sa na každý podstatný detail. Sochu archanjela-princa, anjelov i samotný interiér, kde pribudli spovednice i veľká mozaika znázorňujúca podstatné momenty života Ježiša Krista. S ľútosťou konštatoval, že v seminároch v Taliansku je menej a menej bohoslovcov. Pýtal sa, čo potom budeme robiť my kresťania, keď nám nebude mať kto premieňať víno a chlieb pri slávení sv. omše. Táto otázka nám rezonovala dlho potom, čo sme sa s týmito pútnickým miestom rozlúčili.

Vraciame sa do San Giovanni Rotondo. Medzi kostolom Santa Maria delle Grazie a budovou nemocnice vedú strmou cestou nahor schody. Sú v miestnom parku. Prechádzame po zastaveniach križovej cesty. Spolu s otcom Rastislavom sa v úmysloch spájame do prosieb ďakovných i odpúšťajúcich, rovnako ako vďakyvzdanie za prežitý rok milosrdenstva — hlavný motív tejto našej púte.

Cesta utrpenia Pána sa na tomto mieste symbolicky spája s utrpením kňaza, na tele ktorého sa objavili rany, ktoré mal na tele jeho Učiteľ. Nielen symbolika, ale realita. Nie tak dávno. Nezabúdajme, bdejme. Ako nám pripomenula naša sprievodkyňa pani Iveta: „Vezmite svoj každodenný kríž s takou pokorou, ako ho niesol páter Pio.“

Lúčime sa s miestami, kde zanechal stopy páter Pio. Rehoľník, kňaz, muž mimoriadne obdarený Božou milosťou i utrpením. Spovedník, liečiteľ duší i ten, ktorý pomáha uzdravovať telo v nemocnici, ktorú založil a ktorá slúži dodnes. Nepochopený i prenasledovaný. Pozdvihnutý na oltár. Ako svätý pomáha doteraz. Vďaka za čas, ktorý sme tu mohli prežiť. Opúšťame hotel s príjemným personálom, našu príjemnú sprievodkyňu, San Giovanni Rotondo, ale ešte nie Taliansko. Mierime do mesta vzdialeného okolo 150 km na sever, ktoré nesie názov Lanciano.

Eucharistické zázraky sú definované ako nevysvetliteľné udalosti, týkajúce sa Božieho tela a Božej krvi v premenenom chlebe a víne. V histórii Cirkvi je ich mnoho, niektoré vzbudzujú posvätnú úctu, iné pochybnosti. Naša viera nestojí na týchto zázrakoch, predsa nás však v mnohých, Cirkvou uznaných prípadoch utvrdzuje v tom, že Ježiš Kristus je v Eucharistii skutočne prítomný. Približne v roku 700 došlo v Lanciane v Taliansku k úplnej premene svätej Hostie na mäso a vína na krv.

V abruzzskej oblasti sa rozkladá v kopcoch niekoľko kilometrov od Jadranského mora mesto Lanciano, preslávené prvým eucharistickým zázrakom. Toto dokumentuje prvé písané svedectvo z roku 1631.

V tomto meste stál okolo roku 700 kláštor sv. Legonziana. Patrila mníchovi sv. Bazila. Dnes má tento kláštor meno sv. Františka z Assisi.

Jeden baziliánsky mních prežíval veľké skúšky a pokušenia, pretože mal pochybnosti o skutočnej prítomnosti Ježiša Krista v Eucharistii. Neustále sa modlil o pomoc v týchto pochybnostiach. Mal strach, že stráca svoje povolanie. Trpel rutinou vo svojom kňazskom živote a trpel týmito pochybnosťami.

Jedného rána začal slúžiť svätú omšu pre ľudí z mesta. Používal rovnakú veľkosť hostie, aká sa používa pri dnešných svätých omšiach. Zrazu

zbadal, že premenená hostia a víno spôsobili, že sa mu trasú ruky a celé telo. Dlho stál obrátený chrbtom k ľuďom. Potom sa pomaly k nim otočil a povedal: „Za týmto telom a krvou je náš najmilovanejší Ježiš Kristus.“

Zázrak pokračuje. Hostia premenená na mäso a víno premenené na krv, bez použitia akýchkoľvek konzervačných látok, sú stále prítomné v relikviári. V roku 1574 prebehlo testovanie na mäse a krvi a nevysvetliteľný jav bol odhalený. Päť kúskov zrazenej krvi má rôznu veľkosť a tvar. Ale

akákoľvek kombinácia hmotnosti je stále rovnaká. Inými slovami: jeden kúsok váži rovnako ako dva, dva vážia rovnako ako tri a tri vážia rovnako ako päť.

V roku 1971 sa na žiadosť pápeža Pavla VI. prípadu ujal známy vedec profesor Odoardo Linoli, odborník na anatómiu, patologickú histológiu, chémiu a klinickú mikroskopiu. Analýza premenenej hostie a vína bola vykonaná s absolútnou vedeckou presnosťou. Záverom skúmania boli nasledujúce poznatky: Mäso tela je pravým mäsom.

Krv je pravou krvou. Mäso tela i krv

patria človeku. Mäso tela sa skladá zo svalového vlákna srdca. Je rozlíšiteľný srdcový sval, srdcová vnútrobiana, blúdny nerv a ľavá srdcová komora, naznačená hrúbkou srdcového svalu. Mäso tela je „srdcom“, úplným vo svojej základnej štruktúre. Mäso tela i krv majú rovnakú krvnú skupinu, ktorou je AB (krvná skupina identická s tou, ktorú profesor Bollone našiel na Turínskom plátne). V krvi boli objavené proteíny (ako v čerstvej ľudskej krvi) a minerály. Telo i krv sú už po takmer trinásť storočí v rovnakom stave čerstvosti! Stopy balzamovania alebo konzervovania sa nenašli.

Na záver sa dá konštatovať, že veda dala uisťujúcu a plnú odpoveď na otázku pravosti tohto eucharistického zázraku. V oratóriu so zvyškami pôvodného Kostola sv. Longina sme slávili sv. omšu, poslednú na talianskom území. Začala naša „púť“ domov, do Vranova.

Vranov, nedeľa popoludní. Počasie nepríjemné, chladné. Otvára sa brána našej Baziliky Narođenja Panny Márie. „Brána milosrdenstva“ v našej farnosti sa oficiálne zatvorila len pár hodín pred naším príchodom. Spomínam si na slová o. Drába, generálneho vikára košickej arcidiecézy, keď pri otváraní brány našej baziliky povedal: „Otvorte srdcia Kristovi“... V duši si prajem, aby to tak ostalo. Ďakovná svätá omša na záver. Poďakovanie našim spoľahlivým šoférom, poďakovanie organizátorom púte a duchovným otcom: priorovi o. Rastislavovi Ivaneckému, o. Ondrejovi Kentošovi, sprievodcovi Mgr. Petrovi Bačíkovi, sponzorom a všetkým, ktorí svojimi modlitbami nám umožnili zavŕšiť touto púťou Rok milosrdenstva. Prajeme si navzájom, aby koniec Roka milosrdenstva nebol koncom našich milosrdných skutkov. Je tu čas na obzretie sa späť. Za naším putovaním nielen na tejto púti, ale v celom Roku milosrdenstva, praktickým prežívaní viery v našom živote.

„Kultúra milosrdenstva sa buduje vo vytvrvalej modlitbe, v poslušnom otvorení sa pôsobeniu Duha, v konkrétnej blízkosti k chudobným. Je to naliehavá výzva, ktorá má zabrániť tomu, aby sme pochopili, kde je dôležité zapojiť sa“, zdôrazňuje pápež František. (Aj apoštol Pavol hovorí: „Len aby sme pamätali na chudobných, čo som sa aj usiloval robiť.“) Pápež pokračuje: „Teraz uzatvá-

ram tento Svätý rok; je čas hľadiť vpred a pochopiť, ako možno ďalej verne, radostne a nadšene prežívať bohatstvo Božieho milosrdenstva. Svätá brána, ktorou sme v tomto roku prechádzali, nás viedla na cestu lásky, ktorou máme každý deň verne a radostne kráčať. Je to cesta milosrdenstva, ktorá nám umožňuje stretať sa s mnohými bratmi a sestrami, ktorí ňaťahujú ruku, aby ju niekto uchopil a kráčať s nimi.“

Buďme milosrdní ako náš Otec. Bráňme sa hriechu. Hriech nespočíva len v tom, že čosi konáme alebo nekonáme. Hriech je v tom, čo v sebe máme, lepšie povedané, čo v sebe nemáme. Stále v nás ostáva túžba po odpustení, pochopení.

Sv. Izák Sýrsky povedal: „Kto pozná svoje hriechy, je väčší ako ten, kto svojou modlitbou vzkriesi mŕtveho. Kto hodinu plače a vzdychá nad sebou, je väčší ako ten, kto vyučuje celý svet. Ten, kto pozná svoju vlastnú slabosť, je väčší ako ten, kto videl anjelov. Kto v samote skrušenosťou nasleduje Krista, je väčší ako ten, kto sa teší priazni plných kostolov.“

Všetko sa zjavuje v milosrdenstve; všetko sa vyrieši v milosrdnej Otcovej láske.

Boh chce pomôcť človeku, ak to človek dovolí, ak nechá Boha konať vo svojom srdci.

Manželia Bradovkovci

SVIATOK SVÄTEJ RODINY

Hovoriť a písať o rodine v súčasnej dobe nie je jednoduché. Rodina v časoch narođenja Pána Ježiša a rodina a pohľad na ňu v dnešnej dobe sú vzdialené nielen časovo, ale celou štruktúrou chápania úlohy ženy, muža, dieťaťa. Je to otázka, kde človek pri odpovedi musí byť dosť opatrný, aby nepadol do pasce. Za ten čas sa toho veľa zmenilo.

Pri rozhovore s mladými ľuďmi som poprosil o ich názor k tejto otázke. Chcem sa s vami podeliť o presvedčenie jednej mladej, už vydatej ženy. Jej pohľad na problematiku je tento: „Svätá rodina je pre nás kresťanov ideálom, ku ktorému sa snažíme priblížiť. Musíme však mať na pamäti a uvedomiť si okolnosti, ktoré svet vytvára pre

dnešnú rodinu, a prečo je také náročné priblížiť sa k ideálu Svätej rodiny. Prečo je toľko rodín nefunkčných? Prečo sa toľko rodín rozpadá? Veľký podiel na tom má rast individualizmu, v ktorom mladý človek žije.“ Ako jednoduchý príklad uviedla nebezpečenstvo reklám – kúp si toto, zbav sa toho, dopraj si tamto, chráň sa toho, urob si radosť tým... a nespočetné množstvo ďalších sloganov, ktoré upriamujú pozornosť na našu samolúbošť a uspokojovanie vlastných potrieb.

„Rodinám nie sú naklonené ani sociálne podmienky. Rodičia sú pracovne preťažení a deti v tomto rýchlom, uponáhľanom trende predčasne dospievajú a sú nútené preberať na seba zodpovednosť v rôznych situáciách, ktoré nie sú schopné

zvládnuť. To môže viesť ku skratovému konaniu mladých ľudí alebo k hľadaniu „ľahšieho spôsobu“ riešenia problémov. A tu si akosi neuvedomujeme, že v rodine – určitej forme spoločenstva – toto neostáva bez následkov. A kolobeh rôznych udalostí, rozhodnutí sa navzájom ovplyvňujú a vyberajú si svoju daň. Napríklad kvôli zlej finančnej situácii otec alebo matka odíde pracovať do zahraničia. Celá rodina s deťmi sa potom spolu stretne možno 4- či 5-krát do roka. Absencia jedného z rodičov tiež neostáva bez následkov.“

Na otázku, aké východisko vidí z tejto situácie, odpovedá: „Napriek týmto a ďalším nepriaznivým okolnostiam je potrebné udržať rodinu funkčnú, v láske a súlade s Evanjeliom. Je potrebné pozrieť sa do svojho srdca na úplný začiatok. Rodina je a bude základom, ktorého najlepším tmelom je viera a láska. Nie je to klišé, je to fakt potvrdený časom, skúsenosťami, na ktoré sa často zabúda. Láska musí byť obetavá, ktorá ide za hranice pocitov a emócií. Viera, ktorá vidí silu aj v najmenšom záblesku Božej prítomnosti v našich rodinách. Nič nie je márne a zbytočné.“

Často vnímame rezignáciu – že to už nemá zmysel ďalej pokračovať... No v boji za tradičnú rodinu je dôležitá viera a láska a je úplne jedno,

aký veľký je náš krok. Dôležité je, že ho urobím. Boh nerozdeľuje našu snahu na malú a veľkú, na malých a veľkých ľudí, na veľké skutky a malé skutky. Dovolím si tvrdiť, že aj ten najmenší skutok lásky môže zmeniť svet; a hlavné je, že môže zmeniť tvoju alebo moju rodinu. Musíme si uvedomovať, že zlo, ktoré nás obklopuje a neraz sa javí ako dobro, snaží sa zničiť skutočné dobro; nesmieme mu dovoliť, aby nás demotivovalo a zničilo.

„Nepodľahnime ako pramatka Eva! Berme za vzor našu spoločnú Matku Pannu Máriu. Aj keď práve teraz, v tejto chvíli máme veľký problém priblížiť sa k ideálu Rodiny z Nazareta, kráčajme za ním neúnavne. Nechcime hneď obrovské diela lásky, ktoré zmenia svet. Rodina, to je „mravčia práca“ plná každodenných skutkov lásky, milosrdenstva, sebazapierania, ktorá však prináša bohaté ovocie nielen pre nás, ale pre celý svet aj pre naše spoločenstvo veriacich. Táto práca nikdy nie je márna. Týmto vedomím posilnení čerpajme zo vzoru Svätej rodiny silu a nádej pri prekážkach i únave.“

Čo na to povedať? Myslím si, že zmyšľanie tejto mladšej vydatej ženy o rodine je optimistické, lebo čerpá z viery, nádeje a lásky.

Ján F. a Zuzana F-M.

Jaroslav Gál

VIANOČNÁ EPIŠTOLA

Zrodí sa u nás ako predtým,
no neprichádza do chatrč.
V predsieni klope neprezutý
na okraj našich tvrdých sŕdc.

Bezmocný, malý, vyprosený
prichádza bližšie – zďaleka.
Chce pomôcť mladým, starým, chorým,
plní sa nádej odveká.

Skúsiš ho prijať, dať mu šancu
a vykročiť s ním tam hore?
Šťastný je každý, kto nakoniec
nebeskou láskou ochorie.

Priprav sa, človek, otvor dvere
a advent preži sám aj s ním.
Ak si dal veľa, tak ti zvýši
na cestu s Tvorcom nebeským.

18. 12. – Ne: 4. ADVENTNÁ NEDEĽA

21. 12. – St: Sv. Peter Kanízius, kňaz, učiteľ Cirkvi

23. 12. – Pi: Sv. Ján Kentský; ľubovoľná spomienka

25. 12. – Ne: NARODENIE PÁNA; SLÁVNOSŤ — *prikázaný sviatok*

26. 12. – Po: Sv. Štefan, prvý mučeník; sviatok

27. 12. – Ut: Sv. Ján, apoštol, evanjelista; sviatok

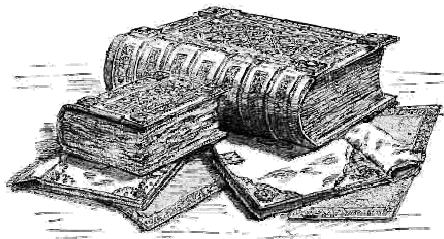
28. 12. – Št: Sv. Neviniatka, mučeníci; sviatok

29. 12. – Št: Sv. Tomáš Becket, biskup, mučeník; ľubovoľná spomienka

30. 12. – Pi: Svätej rodiny Ježiša, Márie a Jozefa; sviatok

31. 12. – So: Sv. Silvester I., pápež; ľubovoľná spomienka

..... { Liturgický kalendár } ...

KRSTY:

Anna Haňová, Ondrej Hruška, Miloš Harman,
Vratislav Fiala

POHREBY:

Júlia Sipiská (81), Mária Sedliaková (80),
Ružena Marcinová (76), Kristína Kotlářová (11 dní)

OHLÁŠKY

Róbert Dragula, narodený a bývajúcí vo Vranove nad Topľou

Marta Matiová, narodená vo Vranove nad Topľou a bývajúca v Banskom

Ohlasujú sa druhý— a tretíkrát.

***Ak by niekto vedel o cirkevno-právnej prekážke,
pre ktorú by snúbenci nemohli uzavrieť sviatostné manželstvo,
nech to, prosím, oznámi na farskom úrade.***

Slovo na zamyslenie

Dôveryhodnosť Cirkvi vedie cez milosrdnú a súcitnú lásku.

Svätý otec František

OZNAMY

- Chorých, ktorých ste nahlásili, budeme po domoch spovedať v utorok 20. decembra predpoludním. Chorých v nemocnici navštívime v stredu 21. decembra od 14.00 hod.
- V sobotu 24. decembra bude ranná svätá omša o 7.00 hod. Vigíliu Narodenia Pána začneme v našej bazilike sláviť svätou omšou o 22.00 hod. a následne slávnostnou svätou omšou o polnoci. Počas prvého aj druhého dňa Vianoc budú sväte omše podľa nedelňého programu.
- Detsko-mládežnícky spevácky zbor Bambino luci pozýva všetkých priaznivcov gospelovej muziky na Vianočný koncert, ktorý sa uskutoční v pondelok 26. decembra o 16.30 hod. v našej bazilike. Na koncerte odznejú vianočné piesne slovenských a zahraničných interpretov, ako aj tradičné slovenské koledy. Všetci ste srdečne pozvaní.
- Aj v tomto roku sa deti našej farnosti zapojili do akcie Dobrá novina. Koledovanie bude 6. januára 2017. Veriaci, ktorí chcú prijať koledníkov, nech sa nahlásia v sakristii.

Informačný bulletin

Vydáva Rímskokatolícka farnosť Narodenia Panny Márie vo Vranove n/T — Sever
Mariánske námestie 1496/127, Vranov nad Topľou.

Určené pre vnútornú potrebu farnosti.

Príspevky, návrhy, podnety nám zasielajte na: aib@bazilikavranov.sk
Redakcia si vyhradzuje právo v prípade potreby príspevky upravovať.